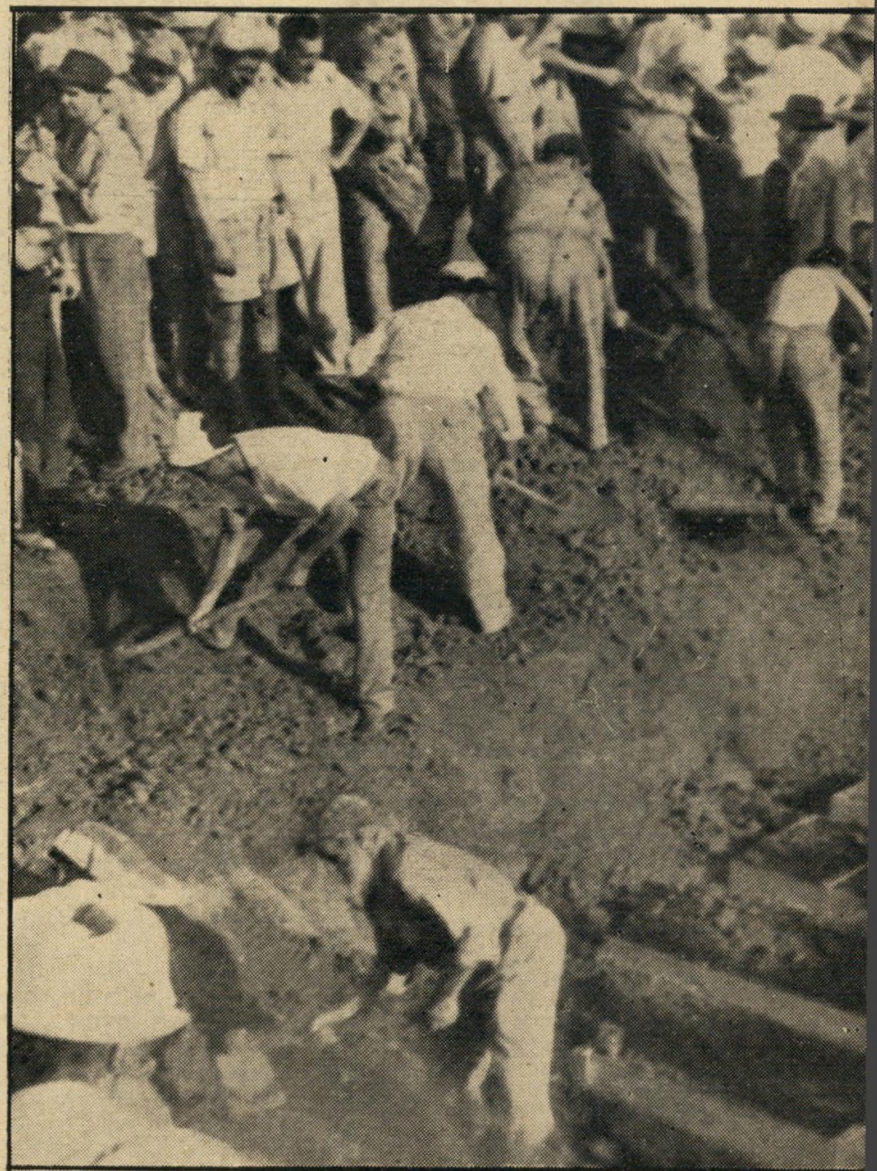

קץ נתיב היסורים בבית הקברות של קרית שאול. שישה אנשים נושאים את הארון הראשון אל תוך קבר הענק. 58 הארונות הונחו בשלוש שורות ארוכות, לפי המספרים היסודיים שנרשמו עליהם.

החללים אל הקבורה

למה לא חזר? ארוסתו נחכה לחתימה... למה לא חזר? ראש הממשלה גמר את דבריו, ההספדים נסתיימו. משהו נתן אות ורגבי אדמה הוטלו אל תוך הבור. הקהל החל מתפורר. הם פנו אל השער כשמבטיהם נתינו לאחור. אחדים עברו בשקט, בראש מורם וצעדים כבדים; אחדים כבשו את פניהם בידיהם. אחרים, כבתו של איזיק קופלר (ראה שער), נגררו בכוח. היא חיכתה בכליון עינים לבוא אביה, וקן בן 73, אחד מארבעת האורחים הסובייטיים שקיבלו היתר הגירה לישראל — וניספו בדרך. הבור הגדול לא נתמלא במהרה. עובדי חברת קדישא, אנשי אל-ענ, זרים וקרובים העבירו ביניהם אתים וטוריות. כאשר התעייף אחד, החליפו אחר. למעלה, חיכו משמרות הכבוד להניח את הזרז. אט-אט נסתם הגולל. העץ הלבן נעלם תחת הרגבים החומים. עפר חזר לעפר.

דמות היגון. דודו וזודתו של מייק כהן, שנסע בדרכו חזרה הביתה לדרום אפריקה. יותר מכל נאום או הספד, סימלו האבלים עצמם את הטרגדיה הגדולה של השבועיים האחרונים שגרמה סערת רוחות בעולם כולו. הזעזע ניכר על פניהם של כל המשתתפים בהלווית החללים.